

ZORRIZKETAN

LEZAMAKO EUSKERA ALKARTEA

Lezaman, 2004ko apirilaren lean.

Lourdes Prudencio

Arratsaldeon, jaun-andreok:

ZORRIZKETAN Lezamako Euskera Alkartearen izenean, eskerrak eman nahi dizkizuegu *EUSKALTZAINDIAREN* martxoko batzarra gure herrian egin izanagatik, MIKEL ZARATEREN OMENALDIAREN barruan. Beraz, Jean Haritschelhar jauna, luzatu iezaiezu, mesedez geure partez, eskerronik zintzozena euskaltzain oso zein urgazle guztiei.

Esker bereziak, esker berezirik baldin badago, Andres Urrutia eta Jose Luis Lizundia euskaltzainoi, orain dela pare bat urte hasita, omenaldiaren presakuntza lanetan eman diguzuen laguntza eta aholkuekaitik.

Eskerrik asko, Karmelo Etxenagusia, Jose Luis Lizundia eta Andres Urrutiari, gaur Mikelen omenez irakatsiko diguzuenagatik.

Esker mila, JAGON Saileko kide guztioi, gure euskara hobetzeko egin duzuen lanaren emaitza historiarako Lezamarekin lotuta geratuko delako: Euskaltzaindiaren *Lezamako adierazpenean*.

Anitz esker, Pello Telleria jauna, bideko oztopo guztiak gaindituz, Euskaltzaindiaren bilkurak Lezaman eta Mikel Zarateren omenaldiko ekitaldien barruan egingea modu bikainean koordinatu duzulako.

Gure Mikel, herri gizona, abadea, irakaslea eta idazle bikaina izateaz gain, euskaltzaina ere izan zen, euskaltzain urgazlea. Haren produkzio-bizitza laburrean egin zuena ikusita, ez dugu dudarik euskaltzain oso ere egingo zela edo egingo zutela, bizi izan balitz. Eta gure ospea ospe, lezamarron harrotasuna eta harrokeria ezagututa, seguru gaude euskaltzainburu ere izango zela, bizi izan balitz (Haritschelhar jaunaren baimenarekin, noski, bere aurretik edo bere agintaldiaren ostean).

Txantxetakoak alde batera, guk, elkarteko euskaltzale apalok, Mikeli buruz ez dugu gauza berririk edo ez dakizuenik esango, ez da hori gure betebeharra eta. Gurea zera da, denoi eskerrak ematea eta, behar bada, testuinguru

honetan, Mikelen ekarpen askoren artean, bat azpimarratzea edo gogoratzea, besterik ez:

Mikel euskara batuaren aldeko izan genuen, zalantza izpirik gabe, eta horrela jokatu zuen bere liburuetan; baina beti ere etxeko euskararen nortasuna galdu gabe, batua eta euskalkia uztartuz, alegia. Gai honi dagokionez, garai latzak bizi izan zituen, baina, gaur egun euskara moderno eta kultura bizitzako erronkei aurre egiteko kapaz / gai den hizkuntza bat badugu, Mikel eta bera bezalako euskaltzale askori esker da. Eta, zelan ez, omenaldi honen ospakizunetan garela, bera lez, oso gazterik, gazteegi, joan zaizkigun Iskander Ojanguen eta Andolin Eguzkitza euskaltzaleei esker. Goian beude, hirurok ere.

Omenaldiko ekitaldiak amaitzear daude, azken txanpan sartu gara: bihar beste mahainguru bat, larunbatean kantaldia eta igandean Meza, kontzertu korala, herri bazkaria eta, bertsolariekin batera, amaiera. Gustura aritu gara eta ari gara lezamarrok eta txorierritarrok. Behar bada, Mikelek merezi zuena baino xumeagoa izan da, baina uste dugu gogotik segituko zuela Mikelek zerutik edo dagoen lekutik.

Eta, haren ikasleek esan edo kantatzen zuten bertso batzuekin amaituko dugu esan gura genuena:

DAKIGUNETIK EZ DAKIGUNERA

OINARRIETATIK ADARRETARA

EUSKERA

EUSKARA

HALA EUSKEREA

BATURANTZ EGILE

DANOK BATERA.

Besterik gabe, bi mila eta lau esker denoi.